

Predmet C-716/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

31. prosinca 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Supremo Tribunal de Justiça (Portugal)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

10. studenoga 2020.

Žalitelj:

RTL Television GmbH

Druge stranke u kasacijskom postupku:

Grupo Pestana S.G.P.S., S. A.

SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A.

Predmet glavnog postupka

U žalbi u kasacijskom postupku koju je podnio tužitelj, društvo RTL Television GmbH, protiv presude koju je Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu, Portugal) donio u postupku u kojem su tuženici društva Grupo Pestana S.G.P.S., S. A. i Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A. raspravlja se obuhvaća li pojam „kabelsko reemitiranje”, predviđen člankom 1. stavkom 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993., reemitiranje za javnost ako onaj tko ga izvršava nije organizacija za radiodifuziju i čini li istodobno reemitiranje programa nekog televizijskog kanala, koji se emitiraju putem satelita, na različitim televizorima postavljenim u hotelskim sobama s pomoću koaksijalnog kabla, reemitiranje tih programa.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije, osobito članka 1. stavka 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. i članka 267. točke (b) UFEU-a.

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „kabelsko reemitiranje”, predviđen člankom 1. stavkom 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993., tumačiti na način da, osim istodobnog emitiranja jedne organizacije za radiodifuziju programa druge organizacije za radiodifuziju programa, obuhvaća istodobno i cjelovito kabelsko reemitiranje javnosti prvog prijenosa televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost (neovisno o tome je li onaj tko provodi to reemitiranje za javnost organizacija za radiodifuziju ili nije)?

2. Je li istodobno reemitiranje programa nekog televizijskog kanala, koji se emitiraju putem satelita, na različitim televizorima postavljenim u hotelskim sobama s pomoću koaksijalnog kabla, reemitiranje tih programa obuhvaćeno pojmom predviđenim člankom 1. stavkom 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993.?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 1. stavak 3. Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje

Navedene odredbe nacionalnog prava

Članak 176. stavci 9. i 10. i članak 187. stavak 1. točke (a) i (e). Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos (Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima; u daljnjem tekstu: CDADC), Decreto-Lei n.º 63/85, de 14 de Março (Uredba sa zakonskom snagom br. 63/85 od 14. ožujka), *Diário da República* br. 61/1985, svezak I., od 14. ožujka 1985., u izmijenjenoj verziji

Članci 3. i 8. Decreta-Lei n.º 333/97, de 27 de Novembro (Uredba sa zakonskom snagom br. 333/97 od 27. studenoga), *Diário da República* br. 275/1997, svezak I-A od 27. studenoga 1997. (kojim se u nacionalno pravo prenosi Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993.)

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Tužitelj, društvo RTL GmbH (u daljnjem tekstu: RTL) sa sjedištem u Kölnu, Njemačka, organizacija je koja se bavi audio i vizualnim radiodifuzijskim emitiranjem namijenjenim prijemu za širu javnost.
- 2 Tužitelj je jedno od društava koja čine konglomerat poduzetnika koji emitiraju televizijski sadržaj i koji zajedno posluju pod trgovačkim nazivom Media Group RTL Germany ili Mediengruppe RTL Deutschland; dio društava Media Group RTL Germany ili Mediengruppe RTL Deutschland također je nekoliko društava koja su konkretno navedena u spisu glavnog postupka.

- 3 Svi ti subjekti, uključujući tužitelja, izravno ili neizravno pripadaju društvu RTL Group S.A., Luksemburg; to je društvo na čelu jedne od glavnih grupa poduzetnika u području zabave u Europi koja obuhvaća više televizijskih i radijskih kanala različitih europskih zemalja.
- 4 Tužitelj se bavi audio i vizualnim radiodifuzijskim emitiranjem više televizijskih kanala, među ostalim, kanala RTL Television (u daljnjem tekstu: RTL kanal), koji su „besplatni”, odnosno za čiji se prijem i upotrebu za privatne potrebe ne naplaćuje nikakva licencija.
- 5 RTL kanal jest „mješoviti kanal”; u okviru njegovih programa gledateljima se stavlja na raspolaganje vrlo velik raspon televizijskih formata (filmovi, serije, predstave, dokumentarni filmovi, sportski događaji, vijesti i magazini) te je jedan od najpoznatijih i najgledanijih televizijskih kanala na njemačkom jeziku među stanovništvom koje govori njemački jezik u Europskoj uniji.
- 6 S tehničkog stajališta, RTL kanal može se gledati u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj s pomoću svih postojećih opcija prijema televizijskih emitiranja: satelita, kabla, IPTV-a, OTT/internet usluga i zemaljske televizije („prvi prijenos”).
- 7 Budući da je RTL besplatni televizijski kanal, ne naplaćuje se nikakva naknada za njegov prijem u privatnim domovima i njegov signal nije kriptiran u većini opcija prijema.
- 8 Iako su programi RTL kanala namijenjeni javnosti koja boravi u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj i svi izvori financiranja od oglašavanja dolaze iz tih zemalja, uzimajući u obzir širenje satelitskog signala (satelit ASTRA 19,2° istočno), navedeni se kanal može primiti, s tehničkog stajališta, u drugim europskim zemljama, osobito u Portugalu, za što je dovoljno upotrijebiti običnu paraboličnu antenu usmjerenu prema satelitu ASTRA 19,2°.
- 9 Što se tiče prijema i upotrebe navedenog signala od strane kablskih operatera televizije ili hotela, tužitelj kao organizacija za radiodifuziju smatra da ima pravo odobriti, pod uvjetima koje smatra primjerenim, ili zabraniti reemitiranje i priopćavanje javnosti svojih programa, pri čemu je uobičajena tužiteljeva praksa sklopiti sporazum o licenci u tom pogledu.
- 10 Tužitelj je već sklopio niz sporazuma o licenci u tom pogledu s operaterima kablске televizije i s hotelima u Europskoj uniji, i ti su sporazumi, uz oglašavanje, njegov izvor prihoda; hotel Pestana Berlin Tiergarten koji se nalazi u Berlinu i kojim upravlja društvo koje pripada tuženiku Grupo Pestana, društvo Pestana Berlin S.A.R.L. sa sjedištem u Luksemburgu, plaća njemačkoj udruzi za kolektivno ostvarivanje prava GEMA naknadu osobito za stavljanje odgovarajućim klijentima na raspolaganje kanala koji pripadaju društvu Media Group RTL, konkretno RTL kanala.

- 11 Tužitelj je već sklopio niz sporazuma o licenci za reemitiranje i priopćavanje javnosti svojih programa s operaterima kableske televizije koji posluju u Portugalu, kao i s nekim hotelima u Portugalu, pri čemu cijena za RTL kanal koju primjenjuje na portugalske hotele u okviru sklapanja navedenih ugovora iznosi 0,20 eura mjesečno po sobi, uvećana za primjenjive poreze i ne ovisi o stopi popunjenosti hotela.
- 12 Tuženik Grupo Pestana S.G.P.S., S. A. (u daljnjem tekstu: Grupo Pestana) društvo je koje se bavi upravljanjem udjelima u kapitalu drugih društava, kao neizravnim oblikom obavljanja gospodarskih djelatnosti.
- 13 Tuženik Grupo Pestana ima većinske udjele u društvima koja su pak vlasnici hotela koji se detaljno utvrđuju u spisu glavnog postupka, ili njima upravljaju, i jedna je od najvećih grupa portugalskih poduzetnika u sektoru turizma, koja upravlja turističkim smještajnim objektima koji ukupno otprilike imaju 9450 soba. Navedena grupa poduzetnika ima 45 hotela (u Portugalu i drugim zemljama), 9 kompleksa Vacation Club, 4 turističkih kompleksa nekretnina i zadužena je za upravljanje lancem od 33 hotela Pousadas de Portugal.
- 14 Tuženik Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A. (u daljnjem tekstu: Salvor), u kojem tuženik Grupo Pestana drži izravni udio od najmanje 98,98 %, portugalsko je društvo koje posluje u hotelijerskoj industriji i promiče je izgradnjom ili financiranjem izgradnje hotela te izravnim ili neizravnim sudjelovanjem u upravljanju hotelima i sličnim objektima.
- 15 Tuženik Salvor upravlja hotelskim kompleksima u Portugalu koji su detaljno utvrđeni u spisu glavnog postupka.
- 16 Tužitelj RTL podnio je protiv tuženika GRUPO PESTANA i SALVOR tužbu u kojoj najprije zahtijeva da se:
 - i. utvrdi da je primanje i stavljanje na raspolaganje programa RTL kanala u sobama hotela D. João II i Alvor Praia, kao i u sobama ostalih hotela kojima izravno ili neizravno upravlja društvo Salvor, čin priopćavanja javnosti u smislu članka 187. stavka 1. točke (e) CDADC-a ili, podredno, reemitiranje navedenih programa u smislu članka 187. stavka 1. točke (a) CDADC-a;
 - ii. utvrdi da stavljanje na raspolaganje na koje se odnosi prethodna podtočka zahtijeva prethodno odobrenje društva RTL kao organizacije za radiodifuziju i nositelja prava srodnih autorskom pravu na njegove programe, osobito prava na davanje odobrenja za priopćavanje navedenih programa javnosti i prava na njihovo reemitiranje, kao i plaćanje naknade za te programe;
 - iii. utvrdi da, s obzirom na to da tužitelj nije dao odobrenje na koje se odnosi prethodna podtočka, stavljanje na raspolaganje RTL kanala u sobama hotela kojima upravlja društvo Salvor nije zakonito;

iv. društvu Salvor zabrani omogućavanje pristupa RTL kanalu u sobama hotela kojima upravlja jer prethodno od društva RTL nije zatražilo i dobilo odobrenje za reemitiranje i/ili priopćavanje njegovih programa javnosti;

v. naloži društvu Salvor plaćanje, na ime naknade za reemitiranje i/ili priopćavanje javnosti programa RTL kanala, iznosa od 0,20 eura mjesečno po sobi za razdoblje koje je proteklo od trenutka u kojem je društvo Salvor počelo stavljati navedeni kanal na raspolaganje u sobe svojih hotela do dana kad prestane s nezakonitim stavljanjem programa RTL kanala na raspolaganje, uvećan za zakonske kamate od pravomoćnosti presude donesene povodom predmetne tužbe do plaćanja navedenog iznosa u cijelosti;

vi. tuženiku Grupo Pestana solidarno naloži plaćanje na koje se odnosi zahtjev istaknut u prethodnoj podtočki iv.;

vii. naloži društvu Grupo Pestana, kao matičnom društvu, da donese odgovarajuće mjere u okviru grupe, osobito na temelju obvezujućih uputa u skladu s odredbama Códiga das Sociedades Comerciais (Zakonik o trgovačkim društvima) kako društva koja posjeduje ne bi stavljala RTL kanal na raspolaganje u hotelima kojima upravljaju a da prethodno od tužitelja nisu dobila odobrenje, plaćanjem odgovarajuće naknade;

viii. naloži društvu Grupo Pestana plaćanje, na ime naknade za reemitiranje i/ili priopćavanje javnosti programa RTL kanala, iznosa od 0,20 eura mjesečno po sobi za razdoblje koje je proteklo od trenutka u kojem su hoteli kojima upravljaju ostala društva koja posjeduje (koja nisu društvo Salvor) počeli stavljati navedeni kanal na raspolaganje u odnosnim sobama do dana kad se prestane s nezakonitim stavljanjem programa RTL kanala na raspolaganje, uvećan za zakonske kamate od pravomoćnosti presude donesene povodom predmetne tužbe do plaćanja navedenog iznosa u cijelosti;

ix. naloži društvu Salvor plaćanje novčane kazne, koju u jednakim dijelovima trebaju podijeliti društvo RTL i država, u iznosu od 5 000 000 eura za svaki dan, nakon dana pravomoćnosti presude donesene povodom predmetne tužbe, ako društvo Salvor ne ispuni zahtjev na koji se odnosi podtočka iv.

x. društvu Grupo Pestana solidarno naloži plaćanje na koje se odnosi zahtjev istaknut u prethodnoj podtočki, na temelju činjenice da su se od 2014. u sobama hotela Pestana Alvor i D. João II, kojima upravljaju tuženici, emitirali programi RTL kanala koji pripada tužitelju, bez odobrenja i plaćanja ikakve naknade, što je, prema njegovu mišljenju, čin priopćavanja javnosti u smislu članka 187. stavka 1. točke (e) CDADC-a, ili, podredno, reemitiranje navedenih programa u smislu članka 187. stavka 1. točke (a) tog propisa.

- 17 U presudi donesenoj u prvom stupnju djelomično je prihvaćena tužba te je utvrđeno da je primanje i stavljanje na raspolaganje programa RTL kanala tužitelja RTL u sobama hotela D. João II i Alvor Praia, kao i u sobama ostalih hotela kojima izravno ili neizravno upravljaju tuženici Grupo Pestana i Salvor, čin

priopćavanja javnosti u smislu članka 187. stavka 1. točke (e) CDADC-a (iako bez „plaćanja ulaznice”), ali su odbijeni ostali zahtjevi istaknuti protiv tuženikâ.

- 18 U prilog njezinu zaključku, ukratko, utvrđeno je da postupanje tuženikâ predstavlja „čin priopćavanja javnosti”, iako nije plaćena posebna naknada za gledanje RTL kanala. Utvrđeno je i da emitiranje navedenog kanala ne predstavlja „reemitiranje programâ”, s obzirom na to da ni tuženici ni hoteli navedeni u tužbi nisu organizacije za radiodifuziju.
- 19 U tom je smislu zaključeno da to što su tuženici emitirali RTL kanal nije nezakonito, u skladu s točkama (a) i (e) stavka 1. članka 187. CDADC-a, te je stoga odbijen deklaratorni zahtjev tužitelja, kao i zahtjevi za naknadu štete na temelju pravila o građanskopravnoj odgovornosti i u skladu s načelom stjecanja bez osnove.
- 20 Budući da se nije slagao s navedenom odlukom, tužitelj je podnio žalbu Tribunalu da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) koji je donio presudu i njome potvrdio pobijanu presudu.
- 21 U prilog svojoj odluci, Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) smatrao je, ukratko, da za potrebe ovog predmeta, emitiranje programa RTL kanala s pomoću koaksijalnog kabla na brojnim televizorima postavljenim u sobama hotela kojima upravljaju tuženici ne čini „reemitiranje programâ”, uzimajući u obzir definiciju iz članka 176. stavka 10. CDADC-a.
- 22 Budući da nije bio zadovoljan tom odlukom, tužitelj je Supremo Tribunalu de Justiça (Vrhovni sud, Portugal) podnio žalbu u kasacijskom postupku koja je dopuštena.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 23 Tužitelj i žalitelj tvrdi da su barem od početka 2014. neki hotelski objekti kojima upravlja Salvor, druga stranka u kasacijskom postupku, svojim klijentima stavili na raspolaganje mogućnost gledanja jednog od televizijskih kanala koje putem satelita emitira tužitelj (RTL kanal) tako da su odgovarajući signal primali paraboličnom antenom te ga proveli do televizora postavljenih u odnosnim sobama s pomoću mreže koaksijalnih kablova.
- 24 Pozivajući se na odredbe CDADC-a i Zakonodavne uredbe br. 333/97 koje se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje, i na isključiva prava koja, prema njegovu mišljenju, na temelju navedenog propisa imaju „organizacije za radiodifuziju” u pogledu iskorištavanja svojih programa u komercijalne svrhe, konkretno na pravo na zabranu ili odobrenje činova priopćavanja navedenih programa javnosti na mjestima kojima se pristupa uz prethodno plaćanje ulaznice, i na pravo na zabranu ili odobrenje činova reemitiranja navedenih programa, koji se izvršavaju radio valovima ili kablom, neovisno o tome je li onaj tko ih izvršava sâm organizacija za radiodifuziju, žalitelj je zahtijevao u prvom stupnju od

- Tribunala da Propriedade Intelectual (Sud za intelektualno vlasništvo, Portugal) da utvrdi da se stavljanjem na raspolaganje programâ RTL kanala koje je izvršio Salvor, druga stranka u kasacijskom postupku, u sobama hotela kojima upravlja, istodobno povređuju ta dva prava ili barem drugonavedeno pravo (pravo na odobrenje ili zabranu reemitiranja navedenih programa).
- 25 Tribunal da Propriedade Intelectual (Sud za intelektualno vlasništvo) presudio je da to što je Salvor, druga stranka u kasacijskom postupku, reemitirao RTL kanal u sobama svojih hotela ne povređuje pravo na reemitiranje predviđeno člankom 187. stavkom 1. točkom (a) CDADC-a, s obzirom na to da pravo na reemitiranje predviđeno navedenom zakonskom odredbom obuhvaća reemitiranje radiodifuzijskog emitiranja samo ako su oni koji ga provode organizacije za radiodifuziju (odnosno ako je navedeno reemitiranje doslovno obuhvaćeno definicijom pojma „reemitiranje” iz članka 176. stavka 10. CDADC-a) i, s obzirom na to da je Salvor, druga stranka u kasacijskom postupku, hotelijer, ne može ga se kvalificirati kao organizaciju za radiodifuziju.
 - 26 Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) je u presudi koja se pobija u kasacijskom postupku odbio žalbu i potvrdio presudu koju je u prvom stupnju donio Tribunal da Propriedade Intelectual (Sud za intelektualno vlasništvo), osobito u dijelu koji se odnosi na nepostojanje pravnih elemenata prava na reemitiranje koje na temelju važećeg propisa imaju organizacije za radiodifuziju.
 - 27 Temeljno pravno pitanje koje se postavlja u kasacijskom postupku i o kojem, konkretno, ovisi hoće li se prihvatiti zahtjevi koje je istaknuo sadašnji žalitelj, odnosi se na to čini li reemitiranje s pomoću koaksijalnog kabla programâ RTL kanala sadašnjeg žalitelja, u različitim sobama hotela Alvor Praia i Dom João II (kojima upravljaju druge stranke u kasacijskom postupku) reemitiranje navedenih programa koje, s obzirom na važeći propis, podliježe odobrenju organizacije za radiodifuziju koja ih emitira.
 - 28 Pravo organizacija za radiodifuziju na to da odobre ili zabrane reemitiranje svojih programa, koje je zajamčeno člankom 187. stavkom 1. točkom (a) CDADC-a, u vezi s člancima 3. i 8. Zakonodavne uredbe br. 333/97, ne obuhvaća samo istodobno emitiranje programâ kad je onaj tko ih reemitira organizacija za radiodifuziju različita od organizacije čiji su programi, nego i istodobno i cjelovito kabelsko reemitiranje javnosti prvog prijenosa televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost, neovisno o tome je li onaj tko provodi to reemitiranje za javnost organizacija za radiodifuziju.
 - 29 Naime, Zakonodavnom uredbom br. 333/97 proširen je raspon prava koja se na temelju CDADC-a dodjeljuju organizacijama za radiodifuziju.
 - 30 U članku 3. točki (c) navedenog propisa definira se pojam kabelskog reemitiranja kao „istodobno i cjelovito kabelsko reemitiranje javnosti prvog prijenosa televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost”.

- 31 Usto, na temelju članka 8. navedene zakonodavne uredbe, „na organizacije za radiodifuziju, u pogledu [...] kablenskog reemitiranja, primjenjuju se odredbe [članka] 187. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima”.
- 32 Člankom 187. CDADC-a utvrđuje se područje *ius prohibendi* kojim raspolažu organizacije za radiodifuziju u pogledu činova iskorištavanja svojih prvih prijenosa. Stoga je u člancima 3. i 8. Zakonodavne uredbe br. 333/97 utvrđeno da organizacije za radiodifuziju imaju pravo odobriti ili zabraniti trećim osobama kablensko reemitiranje svojih programa.
- 33 Međutim, sud koji je uputio zahtjev osporio je da su organizacije za radiodifuziju nositelji prava na to da trećim osobama odobre ili zabrane istodobno i cjelovito kablensko reemitiranje javnosti prvog prijenosa televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost.
- 34 U skladu s pristupom primijenjenim u pobijanoj presudi, organizacije za radiodifuziju nemaju pravo zabraniti (ili odobriti) kablensko reemitiranje svojih programa u skladu s člankom 3. Zakonodavne uredbe br. 333/97, nego samo imaju pravo zabraniti (ili odobriti) njihovo istodobno emitiranje u slučajevima u kojima je sâm operater organizacija za radiodifuziju (u skladu s člankom 187. stavkom 1. točkom (a) CDADC-a).
- 35 Međutim, prema žaliteljevu mišljenju, na temelju tumačenja prvostupanjskog i drugostupanjskog suda ne može se *de iure condito* shvatiti korisnost pojma „kablensko reemitiranje” koji se uvodi člankom 3. Zakonodavne uredbe br. 333/97 ili upućivanjem na članak 187. CDADC-a u članku 8. te uredbe.
- 36 Žalitelj također smatra da Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) pruža tumačenje koje odstupa od prava koje je na snazi te pritom ne navodi nikakav razlog za to i ne objašnjava značenje koje pripisuje pravnim pravilima na koja se poziva žalitelj.
- 37 Naime, člankom 187. stavkom 1. CDADC-a utvrđuje se doseg *ius prohibendi* dodijeljen organizacijama za radiodifuziju u Portugalu. Međutim, navedena se odredba nadopunjuje Zakonodavnom uredbom br. 333/97 od 27. studenoga kojom se uređuje satelitsko emitiranje i kablensko reemitiranje prvih radiodifuzijskih prijenosa i organizacijama za radiodifuziju jamče određena prava u odnosu na treće osobe koje satelitom ili kablom reemitiraju njihove prve prijenose.
- 38 U članku 2. Zakonodavne uredbe br. 333/97 proširuju se prava (*ius prohibendi*) koja ima nositelj autorskog prava u odnosu na treće osobe koje provode radnje radiodifuzije ili reemitiranja (uređene člancima 149. do 156. CDADC-a), pri čemu se među te radnje (koje nije odobrio autor) uključuju radnje satelitskog emitiranja i kablenskog reemitiranja, kao što su definirane u navedenom propisu.
- 39 Stoga, kao što se člankom 2. proširuju prava nositeljâ autorskih prava kako bi se također uključilo pravo na zabranu kablenskog reemitiranja njihovih djela, kako se definira u članku 3., tako se na sličan način člankom 8. proširuje *ius prohibendi*

organizacija za radiodifuziju kako bi se također uključilo pravo na zabranu kablenskog reemitiranja njihovih prvih prijenosa trećim osobama koje nemaju odobrenje.

- 40 Kada je odbio smatrati da su utvrđene činjenice obuhvaćene pojmom reemitiranja utvrđenim u članku 3. Zakonodavne uredbe br. 333/97 kojom se uređuje satelitsko emitiranje i kablensko reemitiranje prvih radiodifuzijskih prijenosa, prema žaliteljevu mišljenju, Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) temeljio se na dvama razmatranjima.
- 41 Prvo razmatranje polazi od pretpostavke da je Leijem n.º 50/2004, de 24 de Agosto (Zakon br. 50/2004 od 24. kolovoza) izmijenjen tekst članka 176. CDADC-a, ali je pritom zadržan pojam reemitiranja na način da se iz toga može zaključiti da, da je svrha Zakonodavne uredbe br. 333/97 bila izmijeniti područje *ius prohibendi* organizacija za radiodifuziju, navedena bi se izmjena odrazila u tekstu CDADC-a na temelju Zakona br. 50/2004 od 24. kolovoza, do čega nije došlo.
- 42 Prema žaliteljevu mišljenju, tim se tumačenjem u postupnosti zanemaruje cilj Zakona br. 50/2004 od 24. kolovoza. Svrha navedenog propisa nije bila uskladiti sustav prava srodnih autorskim pravima organizacija za radiodifuziju u Portugalu, nego samo u nacionalno pravo prenijeti Direktivu 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju (na razini Europske unije) određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (poznata kao Direktiva InfoSoc).
- 43 Zakonom br. 50/2004 od 24. kolovoza nije se nastojao izmijeniti CDADC niti je postojala ikakva namjera da se konsolidiraju propisi u području autorskog i srodnih prava koji su bili na snazi u tom trenutku. Navedenim se zakonom Direktiva InfoSoc samo prenijela u nacionalno pravo. Stoga, navedenim propisom nije izmijenjen pojam „reemitiranje” utvrđen u članku 176. CDADC-a samo zato što Direktiva koju je trebalo prenijeti nije zahtijevala takvu izmjenu. Žalitelj ne vidi kako bi ta činjenica mogla utjecati na tumačenje Zakonodavne uredbe br. 333/97.
- 44 Drugo razmatranje Tribunala da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu), prema žaliteljevu mišljenju, temelji se na presudi Suda Europske unije od 16. veljače 2017. donesenoj u predmetu C-641/15.
- 45 U navedenoj se presudi navodi da: „Valja podsjetiti da je Sud u presudi od 7. prosinca 2006., SGAE (C- 306/05, EU:C:2006:764, t. 47. i 54.), utvrdio da distribucija signala koju hotel putem televizijskih uređaja omogući svojim klijentima koji su odsjeli u sobama tog hotela, neovisno o tehnici prijenosa korištenog signala, predstavlja čin priopćavanja javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29, i da se privatna narav soba takvog hotela ne protivi tomu da priopćavanje djela tim putem predstavlja čin priopćavanja javnosti u smislu te odredbe” (točka 17.).

- 46 Prema žaliteljevu mišljenju, Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) na temelju navedenog odlomka zaključuje da je emitiranje televizijskih kanala u različitim sobama hotelâ priopćavanje javnosti a ne reemitiranje, neovisno o tome što se navedeno emitiranje provodi s pomoću koaksijalnog kabla.
- 47 Prema žaliteljevu mišljenju, čini se da pogreška Tribunala da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) proizlazi iz ideje da se ta dva pojma (priopćavanje javnosti i kabelsko reemitiranje) međusobno isključuju, odnosno, kao da činjenica da hotel provodi čin priopćavanja javnosti isključuje mogućnost da provede čin kablenskog reemitiranja.
- 48 Prema žaliteljevu mišljenju, nijedno od dvaju razmatranja koja je iznio Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) ne pruža odgovarajuće obrazloženje za odstupanje od odredbi Zakonodavne uredbe br. 333/97.
- 49 Žalitelj smatra da je Tribunal da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) počinio pogrešku u odgovoru na pravno pitanje koje se ispituje i da je, s obzirom na to da je počinio ozbiljne pogreške pri tumačenju članka 187. CDADC-a, u vezi s člancima 3. i 8. Zakonodavne uredbe br. 333/97, donio odluku koju treba ukinuti sud koji je uputio zahtjev i zamijeniti je odlukom suprotnog sadržaja.
- 50 Žalitelj traži da se Sudu Europske unije uputi zahtjev za prethodnu odluku u pogledu spornog pitanja.
- 51 Tuženici u svojem odgovoru traže da se pobijana presuda potvrdi.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 52 Kao što je to već navedeno, temeljnim pitanjem na koje treba odgovoriti u kasacijskom postupku želi se razjasniti čini li reemitiranje s pomoću koaksijalnog kabla programâ RTL kanala žalitelja, u različitim sobama hotela Alvor Praia i Dom João II (kojima upravljaju druge stranke u kasacijskom postupku), reemitiranje navedenih programa koje, u skladu s člankom 187. stavkom 1. točkom (a) CDADC-a, podliježe odobrenju organizacije za radiodifuziju koja emitira (u ovom predmetu žalitelj).
- 53 Valja podsjetiti da su prvostupanjski i drugostupanjski sud smatrali da ne postoji „reemitiranje”, u smislu, redom, članka 176. stavaka 9. i 10. CDADC-a i članka 3. točke (g) Međunarodne konvencije za zaštitu umjetnika izvođača, proizvođača fonograma i organizacija za radiodifuziju, sklopljene u Rimu 26. listopada 1961., s obzirom na to da tuženici nemaju svojstvo organizacije za radiodifuziju.
- 54 Žalitelj je naveo da pravo dodijeljeno organizacijama za radiodifuziju da odobre i zabrane reemitiranje svojih programa, koje je predviđeno člankom 187. stavkom 1. točkom (a) CDADC-a, u vezi s člancima 3. i 8. Zakonodavne uredbe br. 333/97, ne obuhvaća samo istodobno emitiranje programâ kad je onaj tko ih reemitira organizacija za radiodifuziju različita od organizacije čiji su programi,

nego i istodobno i cjelovito kabelsko reemitiranje javnosti prvog prijenosa televizijskih ili radijskih programa namijenjenih prijemu za javnost (neovisno o tome je li onaj tko provodi to reemitiranje za javnost organizacija za radiodifuziju).

55 Kako bi se odgovorilo na navedeno pitanje potrebno je precizno odrediti područje zaštite pravila utvrđenog člankom 187. stavkom 1. točkom (a) CDADC-a, u vezi s pravilom utvrđenim člankom 176. stavicama 9. i 10. CDADC-a, i odredbi Zakonodavne uredbe br. 333/97, propisa kojim je u nacionalno pravo prenesena Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje.

56 Portugalsko pravo koje se primjenjuje u ovom predmetu proizlazi iz CDADC-a, osobito njegova članka 176. stavaka 9. i 10. i članka 187. stavka 1. točke (a) koji glase kako slijedi:

Članak 176.

„9. – Organizacija za radiodifuziju je bilo koja organizacija koja se bavi audio ili vizualnim radiodifuzijskim emitiranjem, pri čemu se radiodifuzijskim emitiranjem smatra odvojeno ili kumulativno emitiranje zvukova ili slika, li njihova prikaza, putem žica ili bez žica, konkretno radiovalovima, optičkim vlaknima, kablom ili satelitom, namijenjeno prijemu za javnost.

10. – Reemitiranje je istodobno emitiranje jedne organizacije za radiodifuziju programa druge organizacije za radiodifuziju.”

Članak 187.

„1. Organizacije za radiodifuziju imaju pravo odobriti ili zabraniti:

(a) reemitiranje svojih programa radiovalovima.”

57 Međutim, kako bi se ovaj predmet riješio, također su relevantna sva pravila iz Zakonodavne uredbe br. 333/97, konkretno članak 3. točka (c) u kojem se definira što treba podrazumijevati pod „kabelskim reemitiranjem” (vidjeti prethodnu točku 30.).

58 U članku 8. navedenog propisa smatra se da se na kabelsko reemitiranje izričito primjenjuje, među ostalim, članak 187. CDADC-a.

59 Naime, uzimajući u obzir važeći pravni okvir, pojavljuju se dvojbe o usklađenosti tumačenja primjenjivih pravila CDADC-a i Zakonodavne uredbe br. 333/97 s Direktivom Vijeća 93/83, osobito u pogledu toga treba li, unatoč samom tekstu članka 187. stavka 1. točke (a) CDADC-a, smatrati da je niz prava dodijeljenih organizacijama za radiodifuziju proširen, uzimajući osobito u obzir odredbe

Zakonodavne uredbe br. 337/97 i njihov primarni izvor, Direktivu 93/83/EEZ (Direktiva o satelitskom emitiranju i kablskom reemitiranju).

- 60 Uzimajući u obzir zahtjev sadržan u žalbi koju je podnio žalitelj, hoće li se on prihvatiti ili odbiti ovisi o odgovoru na pitanja čije se ispitivanje traži od Suda Europske unije.
- 61 Osim presude prvostupanjskog suda i presude Tribunala da Relação de Lisboa (Žalbeni sud u Lisabonu) koje su donesene u ovom postupku, sud koji je uputio zahtjev ne poznaje portugalsku sudsku praksu u kojoj bi se izravno odgovorilo na posebna pitanja koja se ovdje postavljaju, ni sudsku praksu Suda koja bi mogla dati nedvosmislen odgovor.
- 62 Uzimajući u obzir da je Supremo Tribunal de Justiça (Vrhovni sud, Portugal) nacionalni sud najvišeg stupnja, u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije odlučuje se Sudu Europske unije uputiti prethodno navedena pitanja.